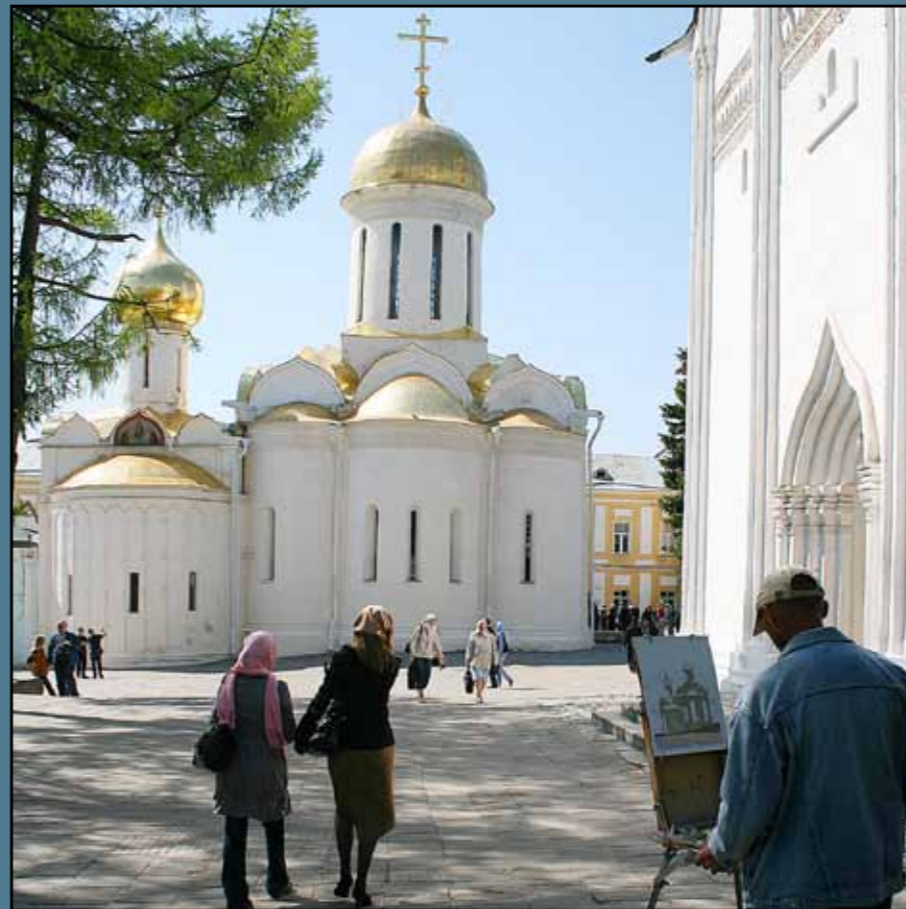

PRAVOSLAVNÉ KŘESŤANSTVÍ V RUSKU

V CESTOVATELSKÉM SERIÁLU O NÁBOŽENSTVÍCH JSME SE VYPRAVILI MEZI PRAVOSLAVNĚMNICHY DO RUSKA.

Tento mužský klášter ve starém ruském městečku Sergiev Posad byl založen Sergiem Radoněžským v polovině 14. století. Trojickosergijevská lávra, jak se klášter jmenuje, je jedním z nejvýznamnějších ruských klášterů. Krom tří stovek mnichů zde sídlí také ruský patriarcha.

Cestovatelský seriál
SVĚTOVÁ NÁBOŽENSTVÍ
PRAVOSLAVNÉ KŘESŤANSTVÍ
Napsal a nafotil: Ondřej Havelka

Jako křesťané jsme povoláni k ekumenickému dialogu se všemi, kdo vyznávají Krista, dokonce i se všemi ostatními z jiných náboženství. Mystické tělo Kristovo je jenom jedno a sám Pán Ježíš je jeho hlavou. Nebojme se tedy učinit ten důležitý první krok, vyjděme ze sebe a nenechme se dále rozdělovat teologickou spekulací, která si nanejvýš absurdně nárokuje znalost vycházení Ducha Svatého a svou neomylností dokáže zejména štěpit. Vždyť všichni jsme jeden v Kristu (Gal, 3, 28).

Pravoslavná církev je křesťanskou církví vyrůstající ze stejných základů jako církev katolická, v našem případě římského ritu (obřadu). Pravoslavní vyznávají, stejně jako my, trojjediného Boha – Otce, Syna a Ducha Svatého. Stejně tak vyznávají Ježíše Krista jako Syna Božího, inkarnovanou (vtělenou) druhou Božskou osobu, Bohočlověka, Spasitele světa. Výraznější úctu než my chovají pravoslavní k bohodíci Panně Marii. Pravoslavní křesťané mají stejné Písmo svaté, svátosti i základní pilíře víry, jaké známe my.

Svátost (tajina) smíření probíhá za pěkného počasí venku před kostelem. Věřoucné rozdíly mezi tzv. východní a západní církví začaly vyvěrat na konci prvního tisíciletí a týkaly se zejména sporu o filioque. Jde o nauku o vycházení Ducha svatého z Otce a Syna. Podle naší věrouky vychází Duch z Otce i Syna. Podle pravoslavy pouze z Otce. U zrodu teologického problému stála obava z herezí. Východ se bránil hlavně modalizmu (Bůh je jednoosobový), zatímco západ se děsil arianizmu (Syn není soupodstatný s Otcem).

Drobné odlišnosti a spor o papežský primát bohužel vedly až rozkolu v roce 1054, kdy se východ a západ bez větší chutě ke společné cestě vzájemně exkomunikovaly a uvrhly do klatby. Přes zrušení klatby na II. vatikánském koncilu v roce 1962–1965 se stále nepodařilo zahojit staré rány.

Pravoslavné křesťanství je rozšířeno zejména v Řecku, Rusku, na Balkáně a také na Středním východě. Pro kostely jsou typické barevné kupolovité věže. Pravoslavná bohoslužba trvá několik hodin. Věřící se křížují mnohokrát a v liturgii se hojně používá kadidlo. Odlišný je také pravoslavný kříž.

Dobré chutnání a žádné povídání???

ETIKETA

Vítejte opět u jídla! V minulých číslech jsme se trochu seznámili s prostředím restaurace a dnes si řekneme ještě něco víc k samotnému stolování. Určitě se nám to bude hodit, většinou jíme každý den, ne ;-)?
Nebojte, nechci vás učit takové samozřejmosti, jako že se nejí s otevřenou pusou, nemlaská a tak podobně (i když se často dívám, kolik dospělých se přesně takhle dokáže chovat). Je tu ovšem pár zajímavostí, které zdaleka neví každý, a ještě míň lidí na ně dbá. Například skoro nikdo nedrží příbor, tak jak se má. Většinou alespoň vidličku drží podobně jako třeba tužku. Schválně si ale zkuste chytit nůž tak, jako když ho držíte při krájení chleba, a vidličku chytíte stejným způsobem – taky svrchu. Zkuste si ji v ruce přetáčet. Jde to? Moc ne, co? Přesně takhle nemotorné mi to taky ze začátku připadalo. Ale až se to naučíte, je to nejen nejhezčí způsob držení příboru, ale i nejpraktičtější. To poznáte, třeba až bude před vámi na talíři ležet pořádně prorostlý (nebo nedovařený :-)) kus hovězího masa.

Kdykoliv s někým sedíme u jídla, tak si pamatujeme, že bychom neměli vnímat jenom to jídlo! Už staří Řekové říkali, že při jídle se hovoří. Takže, zapomeňte na školku, kde do vás učitelky potřebovaly především dostat vitaminy a vápník pro zdravý růst, a přiměřeně

dělte kapacitu svých úst mezi konzumaci (jedení) a konverzací (rozhovor). Nikdy nezkoušejte oboje najednou ;-)! Pokud budete dělit správně, měli byste mít na talíři vždy přibližně tolik jídla, jako mají ostatní u stolu (pokud i oni dělí správně).

Zvlášť když jste s někým sami, dbejte na to, abyste dojídali jídlo přibližně ve stejný moment jako on. Pak bude celý výsledek kladný ;-). Tak to vidíte, trochu matematiky si užijete všude.

Šimon Kraus

